

"Stajerc" izhaja vsaki petek, danran z dnevnom prihodnjo nedajo.

Naročna velja za Avstrijo:

Za celo leto K 10—
• pol leta • 5—
• četrt leta • 250

Za Ogrsko in inozemstvo:

Za celo leto K 11—
• pol leta • 550

Naročno je plačati najprej. Posamezne številke se prodajajo po 20 v.

Uredništvo in upravništvo se nahaja v Ptaju, gledališko poslopje št. 3

Bopisi izdajani in se sprejemajo zastavljeni, ali kopije se ne vrata. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za 1/4 strani K 160—
• 1/2 • 80—
• 1/4 • 40—
• 1/8 • 20—
• 1/16 • 10—
• 1/32 • 5—
• 1/64 • 2—

Privečkratnem oznanilu se cena primereno zniža.

Štev. 43.

V Ptaju, v nedeljo dne 27. oktobra 1918.

XIX. letnik.

Mirovni noti: Wilson Avstro-Ogrski in Nemčija Wilsonu.

Cesar Karl svojim narodom.

— Razdelitev Avstrije v štiri dele. — Tudi ogrska suvereniteta se ruši. —

Napadi in protinapadi na vseh bojiščih. — Kmetovalčevi nasveti.

Wilsonov odgovor Avstro-Ogrski.

K.-B. Dunaj, 20. oktobra. Reuter poroča:

Besedilo note Zedinjenih držav na avstro-ogrsko noto z dne 4. oktobra, kakor je bila poslana od državnega departementa potom švedskega poslanika, v Washingtonu na švedskega zunanjega ministra, se glasi:

Državni departement, 18. oktobra.

Gospod!

Cast mi je, potrditi Vam prejem Vaše note z dne 7. oktobra, v kateri prinašate sporočilo avstro-ogrsko vlade predsednika Zedinjenih držav. Imam sedaj naročilo od predsednika, da Vas poprosim za prijaznost, da sporočite potom svoje vlade cesarski in kraljevi vlasti ta-le odgovor:

Predsednik Zedinjenih držav smatra za svojo dolžnost, sporočiti avstro-ogrski vladi, da se ne more baviti s predloženim predlogom te vlade, ker so od njegove poslanice z dne 6. januarja nastopili gotovi dogodki največjega pomena, ki so nujno izpremenili kompetenco in odgovornost vlade Zedinjenih držav.

Med 14. pogoji, ki jih je takrat predsednik formuliral, je bil tudi ta-le pogoj: Narodom Avstro-Ogrske, katerih st眷je med narodi hočemo zavarovati in varovati, naj se da kar najsvobodnejša možnost za avtonomni razvoj. Odkar je bil ta stavki zapisan in izrečen, pred kongresom Zedinjenih držav, je vlada Zedinjenih držav priznala, da obstaja vojno stanje med Čeho-Slovaki in nemško ter avstro-ogrsko državo in da je čehoslovaški Narodni svet de facto — vojni se nahajajoča vlada, ki ima primerno autoritet, vedeti vojsko in politične zadave Čeho-Slovakov.

Vlada Zedinjenih držav je tudi v največjem obsegu priznala pravčnost narodnih osvobodilnih stremljenj Jugoslovanov.

Predsednik torej ne more priznati autonomije teh narodov kot podlago za mir, na tem, da ti narodi in ne on sodijo o tem, katera akcija s strani avstro-ogrsko vlado bo zadovoljila aspiracije in naziranje narodov o njih pravicah in o njihovem poklicu postati člani rodbine narodov.

Sprejmite, gospod, ponovno zatrđilo mojega največjega spoštovanja.

Robert Lansing.

Odgovor Nemčije na Wilsonovo noto.

K.-B. Berlin, 21. oktobra. Wolffov urad poroča: Nemški odgovor na ameriško noto z dne 14. oktobra se glasi tako-le:

Nemška vlada je pri sprejetju predlogov za izpraznitve zasedenih pokrajin izhajala iz nacela, da je prepustiti postopanje pri tej izpraznitvi in pogoju premirja presoji vojaških posvetovalcev in da je vzeti za podlago oboustransko razmerje sil na tronti, ki to zagotavljajo in jamčijo. Nemška vlada prepriča predsedniku, da ustvarja priložnost za ureditev podrobnosti. Ona zaupa, da predsednik Zedinjenih držav ne bo odobril nobenih zahtev, ki bi se ne dale spraviti v sklad s častjo nemškega naroda in s pripravljenjem miru pravčnosti.

Nemška vlada se zavaruje proti očitanju nezakonitih in nečloveških dejanj, ki se očitajo nemškim bojnim silam na kopnem in na morju in tako tudi nemškemu narodu.

Razdiranja bodo za kršite umisla vedno potrebna ter so v toliko tudi mednarodno-pravno dovoljena. Nemške čete imajo najstrožje naročilo, prizanati privatenemu imetju ter skrbeti po svojih močeh za prebivalstvo.

Kjer se vrše klijub temu izgredi, se krivci kaznujejo.

Nemška vlada zanika tudi, da je nemška mornarica pri potapljaju ladij namenoma uničevala resilne dolne in osebje.

Nemška vlada predlaga, da naj v vseh teh točkah razjasne dejanski stan nevtralne komisije. Da se prepreči vse, kar bi utegnilo otežkočiti mirovno delo, je izsel po naročilu nemške vlade na vse poveljnike podmorskih čolnov ukaz, ki izključuje törpediranje potniških ladij, pri čemer pa iz tehničnih vzrokov ni mogoče prevzeti jamstva, da bo dosegel ta ukaz vsak na morju se nahajajoči podmorski čoln, predno se vrne.

Kot temeljni pogoj za mir označuje predsednik odstranitev vsake na samovolji, sloneče sile, ki more zase brez kontrole in lastnega nagiba motiti mir sveta. Na to odgovarja nemška vlada: V Nemčiji ljudsko zastopstvo ni imelo vpliva na sestavo vlade. Ustava pri odločitvi o vojni in miru ni dočakala, da ljudski zastop pri tem sodejuje. Te razmere so se temeljito izpremenile. Nova vlada je sestavljena v popolnem soglasju z

željami ljudskega zastopstva, izvoljenega na podlagi enake tajne in direktne volilne pravice. Voditelji velikih strank državnega zborja so njeni člani. Tudi v bodoče ne more nobena vlada nastopiti ali nadaljevati svojega posla, ne da bi imela zaupanje večine državnega zborja. Odgovornost državnega kanclerja napram ljudskemu zastopstvu se bo zakonito izgradila in zagotovila. Prvo dejanje nove vlade je bilo predložiti državnemu zboru zakon, po katerem se usvaja države izpreminja tako, da je potrebna za odločitev o vojni in miru pritrditve ljudskega zastopstva.

Jamstvo za trajnost novega sistema pa ne temelji le v zakonitih poročilih, ampak tudi v nezljomljivi volji nemškega naroda, ki stoji po svoji veliki vetrini za temi reformami in zahteve, da se energično nadaljujejo.

Na vprašanje predsednika, s kom ima opraviti on in proti Nemčiji zvezane vlade, mu torej jasno in ne dvoumno odgovarjam tako, da izhaja ponudba za mir in premirje od vlade, ki jo, prosto vsake samovoljnosti in neodgovornega vpliva, podpira soglasje pretežne večine nemškega naroda.

Berlin, 20. oktobra 1918.

Podpis: Solč, državni tajnik v zunanjem uradu.

Nova doba — novo življenje . . .

Evropa je izgubila svojo veleriast, ki je glasovala skozi sto in stoletja o svetovni usodi. Avstrija, ta ponosna monarhija Habsburgcerje je razpadla v eno vrsto državic, ki te danes ne vejo, ali jih bodojo zamogli ves, ki so sicer iz najslabjejših papirnatih nit, zdjediniti, ali pa postanejo popolnoma samostojne. Cesarjev manifest želi sicer zvezno razpršenih členkov v eno zvezno državo, ali o tem nima več moči določati. Določali bodo o tem posamezni narodi. Ker se niso izpolnile pred nedolgom časom dane nam svete obljube in ker smo v tej vojni doživeljili eno razočaranje za drugim, nas razstrel monarhije, za katero smo se z vso gorečnostjo borili, za katero smo krvaveli in se žrtvovali, pustili popolnoma hladne in milačne in nam da le povod za treznega preudarka političnega in gospodarskega načina, kar daje sicer tudi dokaz zadržanja vseh drugih, v državi živečih narodnih skupin.

V tem trenutku, ko so nam odpovedale vse sile na zunanj in znotraj, v tem trenutku, ko trka že glad na duri in so rad,

zavne nezmožnosti vsi gospodarski viri zadržani in ker sta nam Ogrska in Češka povrh se zanikali svoja življenska sredstva, presoja se stvar s čisto drugega stališča. Danes velja edino le beseda mir, trdna, stalna ureditve naše bodočnosti in politične pripadnost ter poravnava z drugimi avstrijskimi narodi in oskrba z živežem. Najpoglavitejše in najnujnejše je sicer življensko vprašanje, ker, če vsi skupaj prej gladu poginemo, ne rabimo več nobene mednarodne poravnave in tudi nobenega mirovnega zaključka. Vsem tem porazom se pridružuje glad, najhujše gorje, ki nas nezadržljivo vedno bolj zasleduje in ki je postal v mestih alpskih dežel že grozna strahota . . .

Evropa, ta biser svetovne zemeljske krogline izgubila je svoj blešč in je kakor lužna lučica otemnula v pesti prekmorskih denarnih mogotcev, ki edini diktirajo sedaj o njenih usodah. Ta Evropa je danes obsojena na življenje in smrt in osrednjim velenjem se je kljub vsem vojaškim zmaganjem, kljub temu, da stope naše armade z ovojjem v roki še vedno na sovražni zemlji, s silo ponudila času političnega in gospodarskega samomora, katero so hoteli ali nehoté morale sprejeti.

Ojaci in vzdramiti se je treba iz osupljene omamljivosti, izogaiti se trnjevih potov in stopiti srčno na gladko in soleno pot svobodne sreče. Ker so kocke za usodo Avstrije že padle in ker smo zaman vstrajali v boju za neraseljivost starozgodovinskih kronov Avstrije, vstrajmo sedaj z vso vnenim gorenostjo ter odločni na novo odkazani nam poti, ker tako nam je za dobro ali slabo naše bodočnosti usoda že dolotila . . .

Upajmo, da iz nove dobe vzkljije tudi novo življenje . . .

Mirovno gibanje.

Natrt nemškega odgovora Wilsonu.

K-B. Dunaj, 18. oktobra. Berlinski poročevalci lista „Abend“ poročata: Natrt nemškega odgovora na Wilsonovo noto vsebuje tole točke:

1. Poštrena vojna podmorskih čolnov in ustavi.

2. Vojaška razdejanja v opustošenem ozemlju se bodo omejila na najpotrebnejše.

3. Osebni režim v Nemčiji se bode popolnoma odstranili.

4. Prosi se, da se naznani celoten obseg vojnih ciljev ententnegovega programa.

Papež Wilsonu.

„Associated Presz“ poroča iz Rima: Papež se je obrnil do predsednika Wilsona in izrazil nado, da bo njegov vzvišeni duh, njegova premišljena sodba in njegovo močno človeško čustvo omogočilo predsedniku, da dobi rešitev, ki bo zadovoljila obe stranki.

Izgledi za mir.

Bern, 19. oktobra. V tukajnjih političnih kroglih presojojo danes izgledi za mir bistveno bolj ugodno. Splošno je mnenje, da bodo prihodnje note razpravljale o podrobnostih in da vstraja predsednik Wilson klijub pritisku Anglike in Francije na svojem stališču, da hoče dosegiti sporazumno mir.

Frankfurt a. M., 19. okt. „Secolo“ poroča, da je Sonnino izjavil, da računa s sklepom miru do spomladis.

Rotterdam, 19. oktobra. Iz Londona poročajo, da se je izrekel angleški vjni kabinet soglasno za separatno obravnavanje vprašanja premirja in vprašanja miru. Vojni kabinet odlikanja poseganje v območje H a i g a in F o c h a. Gledje vprašanja premirja je ententa nepopustljiva, pač pa bi bila pripravljena, popustiti v mirovnem vprašanju.

Genf, 19. oktobra. „Humanite“ pišejo: Če sedaj ne pride do miru, lahko traja vojna še leta. Dosti se je govorilo o porazu Nemcev. Prav tako, kakor se bodo znali Nemci še leta in leta braniti. Zato je treba hiteti, sicer ne pogine samo sovražnik, marvec cela Evropa v morju krvi.

Francoska ni več za gospodarsko vojno.

Basel, 19. oktobra. Pariški „Temps“ poroča, da je francoski kabinet načeloma sprejel Wilsonov predlog, ki vsebuje proklamacijo zahteve, da naj se nadaljuje proti Nemčiji po vojni gospodarska vojna.

Cesarjev manifest.

Mojim zvestim avstrijskim narodom!

Odkar sem zasedel prestol, stremim neomajno za tem, da bi vsem svojim narodom priboril zaželeni mir ter narodom Avstrije kazal poti, po katerih bi brez zaprek in sporov blagovito razvili moč svoje narodnosti in jo mogli uspešno uporabljati za svojo duševno in gospodarsko blaginjo.

Strašna borba svetovne vojske je dosegla oviralna mirovno delo. Junaštvo in zvestoba, pozrtvovalno prenašanje nadlug in stisk, vse to je v tem budem času zmagoslavno branilo domovino. Težke vojne žrtve so nam morale zagotoviti častni mir, na čigar pragu, z božjo pomočjo, stojimo danes.

Sedaj se je treba nemudoma lotiti obnovitve domovine na njenih prirodnih in zategadelj naizjanesljivejših temeljih. Želje avstrijskih narodov je treba pri tem skrbno spraviti v sklad in jih izpolniti.

Odiočen sem, to delo ob svobodnem so-delovanju Svojih narodov izvesti v duhu onih načel, ki so jih zvezni vladarji v svoji mirovni ponudbi sprejeli za svoje.

Avtstria naj postane po volji svojih narodov zvezna država, v kateri tvori vsako narodno pleme na ozemlju, kjer je naselejeno, svojo lastno državnost.

V združitvah poljskih ozemelj avstrijskih z neodvisno poljsko državo se s tem nikakor ne posega.

Tržaško mesto s svojim okolišem dobri po želji svojega prebivalstva posebno stanje.

Ta nova uredba, ki se nikakor ne dotoča celovitosti dežel ogrske svete krone, naj vsaki narodni posamezni državi zajamči njeno samostojnost. Uspešno pa bo tudi skitila skupne koristi in jih uveljavljala povsod ondi, kjer je skupnost življenska potreba posameznih državnosti. Zlasti bo treba združiti vse moči, da se po pravilnosti in primernosti uspešno rešijo večne naloge, ki izvirajo iz vojnih posledic.

Dokler ta preosnova ne bo zakonito izvedena, ostanejo sedanje naprave za varstvo splošnih koristi neizpremenjeno veljavne. Moji vlasti je narečeno, da nemudoma pripravi vas dela za obnovitev Avstrije.

Do narodov, na katerih samoodločbi bo osnovana nova država, se obračam s pozivom, naj pri velikem delu sodelujejo z narodnimi svetimi, ki naj — sestavljeni iz državnih posancev vsakega naroda — uveljavljajo koristi narodov med seboj kakor tudi v občevanju z Mojo vladjo.

Tako naj naka domovina, utrjena po slogi narodov, ki jih oklepa, kot zvezni svobodnih narodov izide iz vojnih viharjev.

Vsemogočni naj blagoslovni naš trud, da bo veliko mirovno delo, ki ga gradimo, na sredo vsem Mojim narodom.

Na Dunaju, dan 18. oktobra 1918.

KARL m. p. HUSSAREK m. p.

Ob istem času se obrača Veličanstvo na armado in mornarico takole:

Povelje armadi in mornarici!

Po željah vseh narodov Avstrije se bodo ti strnili v narodne države, združeni v eni zvezni državi. Na ta način se bodo po eni strani odpravile ovire, ki so obstajale v skupnem življenju narodov, po drugi strani pa naj se v bodoče odpre enotnemu delovanju za blagor lastnega naroda in domovine neovirana in prosta pot.

V tem pomeubnem trenutku se obračam na armado in mornarico. V Vaših vrstah sta zvestoba in edinstvo vedno nelečljivo družili vse narode med seboj in z Menoj.

Neomajno je Moje zaupanje, da bo duh zvestoba in edinstvi, ki se je od nekdaj in tudi sedaj popolnoma izkazal, živel trdno dalje. Hotemo ga ohraniti in bodi novim državam Avstrije najdragocenjaša dedična, njim in Meni v korist in blagor; v to pomozi Bog!

Schönbrunn, 17. oktobra 1918.

KARL m. p.

Politični utrinki.

Angloški o manifestu cesarja Karla.

Angleško časopisje piše: skoraj brez izjeme, da je izpeljani manifest cesarja Karla prepozno. „Times“ navajaže želje Poljakov, Čehov, Jugoslovanov, Romunov in Italijanov in pravijo, da se želje narodov ne skladajo z nadaljnjam obstojem monarhije Habsburžanov.

Ententa za popolno samostojnost Češke države.

Kakor listi poročajo, se je izjavila ententa za popolno ločitev Češke od Avstrije.

Tudi Ogrska se naj razdeli.

Berlin, 21. oktobra. „Lokalanzeiger“ poroča iz Genfa: Porotila zanesljivih angleških in francoskih virov pravijo, da je razdelitev Ogrske ena izmed neomajnih točk programu ameriških strank, zlasti levice, ter da se stranke s tem sklicujejo na usodeljeno vlogo Ogrske ob izbruhu svetovne vojne.

Jugoslovanski državni program.

Narodni svet Jugoslovanov zahteva zdjedinjenje celokupnega naroda Slovencev, Hrvatov in Srbov na vsem njihovem etnografskem teritoriju brez osira na pokrajinske in državne meje v eno samo edinstveno in popolnoma suvereno državo. Nadalje zahteva biti zastopan na mednarodni mirovni konferenci in odklanjanju vseh načel podan v avstrijskem cesarskem manifestu in smatra, da se more s sprejetjem vseh teh načel začimeti trajen mir med narodi. Zagotavlja tudi po občnih načelih demokracijo vsem državodnim manjšinam v državi Slovencev, Hrvatov in Srbov svobodni razvoj in sosednjim državam trgovinsko-prometni dход do morja.

Nemško-avstrijska država.

Sklepi nemškega narodnega zbora.

Dunaj, 21. oktobra. Pozno popoldne se je sešel v nižje-avstrijski deželni zborovi nemški narodni zbor. Predsedoval je državni poslanec dr. Waldner. Na njegov predlog so sklenili, da bodo uporabljali, dokler ne sklenejo lastnega poslovnika, poslovni red poslanske zbornice. Izvoljeni so bili trije predsedniki: poslanec Dinghofer, Seitz in Fink. S sests je prevzel predsedstvo. Po njegovem govoru so navdušeno in soglasno sprejeli skupni sklep, v katerem izrekajo odločnost nemškega naroda v Avstriji, da svoj bodoči red sam določi, da nstanovi samostojno nemško-avstrijsko državo in uredi svoje razmerje do drugih narodov potom slobodnih dogovorov z njimi. Nemško-avstrijska država zahteva teritorialno oblast nad celokupnim nemškim naselbinskim ozemljem, posebno tudi v sudetskih deželah. Vsaki pripotjiti ozemelju, na katerih prebivajo nemški kmetje, delavci in moščani, drugim narodom, se bo nemško-avstrijska država upirala. Do-hod nemškega naroda do Jadranskega morja se zagotovi potom dogovorov z drugimi narodi. Dokler se ne snide na podlagi splošne in enake volilne pravice izvoljeni ustavodajni narodni zbor, ki bo določil ustavo nemško-avstrijske države, bo zastopal nemški narod v Avstriji celokupnost nemških državnih po-